

Resolució 385/2022, de 12 de maig**Número d'expedient de la Reclamació:** 377/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Rubí**Informació reclamada:** Sobre un abocament de runes.**Sentit de la resolució:** Estimació.

Resum: En relació amb el primer apartat de la sol·licitud, l'Ajuntament indica que els aixecaments topogràfics de què disposa el consistori són els que es van mostrar anteriorment al grup municipal del regidor reclamant, de manera que el servei municipal de llicències no disposaria de més documentació addicional que la ja ensenyada. A la vista d'aquesta resposta, s'entén que l'accés anterior al qual es remet l'informe municipal va ser en modalitat de vista ("es van mostrar"), i ara el regidor reclamant en demana una còpia digital per correu electrònic; és a dir, demana una major intensitat d'accés a la mateixa informació, i l'obtenció de còpia és una prestació garantida per l'article 164.5 TRLMRLC. En relació amb els apartats 2 i 3 de la sol·licitud l'Ajuntament respon a la persona reclamant que no disposa dels informes mensuals sol·licitats, perquè l'organisme competent per fer-los seria l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), ni ha fet inspeccions a l'abocador, perquè l'Administració competent per fer-les és l'ARC. Davant d'aquesta resposta, i vist que el TRLMRLC no conté cap previsió sobre els casos en què la informació sol·licitada és en poder d'una altra Administració, és procedent aplicar, d'acord amb el previst per la disposició addicional 1a.2 LTAIPBG, la derivació regulada per l'article 30 LTAIPBG.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes locals. Plànols. Informes de seguiment. Inspeccions. Abocadors. Reclamació contra canvi de format d'accés. Dret a còpia. Derivació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 21 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 377/2022, presentada per un electe local contra l'Ajuntament de Rubí, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 4 d'abril de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública a l'Ajuntament de Rubí: "1. Aixecament topogràfic de l'abocador de runes de Can Banyadell dels darrers 10 anys. 2. Informe mensual amb dades sobre l'origen, tipus, característiques i quantitat (volum i pes) dels materials dipositats a l'abocador de runa de Can Banyadell entre gener de 2021 i març de 2022. 3. Actes d'inspecció de l'abocador de

runes de Can Banyadell entre 2010 i 2022. Podeu enviar-la al email corporatiu indicat més amunt. oam@ajrubi.cat”.

3. La Reclamació presentada el 21 d'abril de 2022 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud.
4. El 26 d'abril de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Rubí i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 4 de maig de 2022 la GAIP rep l'informe municipal següent: “1. Els aixecaments topogràfics de que disposa el consistori són els que es van mostrar a data 10 de març de 2022 als representants del grup municipal d'ERC en l'accés a la documentació dels expedients de Puigfel i Can Banyadell, corresponents a la seva petició anterior RE-2022001665, de 25 gener 2022. El servei de Llicències no disposa d'altra informació addicional a la que es va facilitar en la cita presencial d'accés a l'expedient, ni està en l'obligació de disposar-ne. 2. L'Àrea de Planificació territorial no disposa d'informes mensuals de la quantitat de residus abocats, en tot cas aquesta informació s'ha de sol·licitar a l'Agència de Residus de Catalunya que és l'òrgan competent per verificar el comportament de PUIGFEL SA com a gestor de residus. 3. L'Àrea de Planificació territorial informa que no s'han fet inspeccions a l'abocador de PUIGFEL SA, atès que les declaracions de residus no són competència dels ens locals (ajuntaments) sinó que l'atribució correspon a l'Agència de Residus de Catalunya”.
6. El 6 de maig de 2022 la persona reclamant obre la notificació de la GAIP que indica que admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
7. El 6 de maig de 2022 la GAIP trasllada a la persona reclamant la informació que l'Ajuntament ha aportat a aquest procediment.

Fonaments jurídics

1. *Admissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Nogensmenys, també cal tenir en compte que questa Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació

davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sentència que, a la seva vegada, també ha estat confirmada per la Sala Contenciós Administrativa del Tribunal Suprem, amb la Sentència 312/2022, de 10 de març.

És procedent, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, si bé caldrà tenir en compte que el règim material i procedimental aplicable a l'accés sol·licitat es regirà en primer lloc per l'article 164 TRLMRLC, cosa que inclou la subjecció a uns límits al dret d'accés més reduïts que els previstos per l'LTAIPBG, així com també un deure dels i de les electes a respectar la confidencialitat de la informació a la que poden accedir per raó de la seva funció representativa.

En tot cas, en l'aplicació dels límits al dret d'accés caldrà tenir en compte els criteris establerts a aquests efectes per l'LTAIPBG, especialment pels apartats 2 i 3 del seu article 20, que estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Valoració del dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2, si es troba en poder de l'Ajuntament, forma part de les dades i antecedents als quals l'article 164.1 TRLMRLC garanteix el dret d'accés als electes de la mateixa corporació. En conseqüència, i en aplicació del precepte indicat, els membres de l'Ajuntament tenen dret a accedir-hi, llevat que concorrin alguna de les causes legals previstes per l'article 164.3 TRLMRLC que en puguin determinar la denegació. No s'ha invocat per part de l'Ajuntament cap causa legal que pugui justificar la denegació de la informació sol·licitada, i no és plausible que n'hi concorri cap, ja que es tracta de documentació tècnica que no sembla que pugui afectar ni la protecció de secrets judicials o oficials, ni el dret a l'honor i a la pròpia imatge. Cal concloure, per tant, declarant el dret de l'electe reclamant a la informació sol·licitada.

L'Ajuntament invoca les circumstàncies següents per justificar que no facilita a la persona reclamant la informació sol·licitada:

En relació amb el primer apartat de la sol·licitud, l'Ajuntament indica que els aixecaments topogràfics de què disposa el consistori són els que es van mostrar anteriorment al grup municipal del regidor reclamant, de manera que el servei municipal de llicències no disposaria de més documentació addicional que la ja ensenyada. A la vista d'aquesta resposta, s'entén que l'accés anterior al qual es remet l'informa municipal va ser en modalitat de vista ("es van mostrar"), i ara el regidor reclamant en demana una còpia digital per correu electrònic; és a dir, demana una major intensitat d'accés a la mateixa informació, i l'obtenció de còpia és una prestació garantida per l'article 164.5 TRLMRLC, segons el qual "els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida". És a dir: un cop vista o consultada la informació sol·licitada, els electes locals tenen reconegut legalment el dret a obtenir-ne còpia en paper o electrònica. Per tant, l'electe reclamant té dret a què l'Ajuntament li lliuri una còpia, preferentment digital, de l'aixecament topogràfic indicat a l'apartat 1 de la sol·licitud referida per l'antecedent 2.

En relació amb els apartats 2 i 3 de la sol·licitud l'Ajuntament respon a la persona reclamant que no disposa dels informes mensuals sol·licitats, perquè l'organisme competent per fer-los seria l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), ni ha fet inspeccions a l'abocador, perquè l'Administració competent per fer-les és l'ARC. Davant d'aquesta resposta, i vist que el TRLMRLC no conté cap previsió sobre els casos en què la informació sol·licitada és en poder d'una altra Administració, és procedent aplicar, d'acord amb el previst per la disposició addicional 1ª.2 LTAIPBG, la derivació regulada per l'article 30 LTAIPBG, segons el qual "1. En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en

disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi. 2. Si l'entitat o l'òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud, se n'ha d'informar el sol·licitant, per via electrònica si és possible, i indicar-li quina és l'Administració a la qual s'ha derivat la sol·licitud perquè pugui exercir el dret d'accés a la informació pública". Per la seva banda, l'article 57 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública (DTDAIP) preveu el següent: "1. Als efectes de l'article 30.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que són administracions públiques diferents tant les administracions públiques territorials estatal, autonòmiques o locals, com les universitats públiques i els organismes públics i entitats del sector públic dependents o vinculades a aquelles que disposin del seu propi registre electrònic. 2. Als efectes dels articles 27.3 i 30.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, en els casos en els quals la sol·licitud d'accés a la informació s'adreça a una administració pública diferent a l'administració pública competent per resoldre, que és la que disposa de la informació, la primera, a través de la unitat d'informació, ha de derivar la sol·licitud a l'administració pública competent en el termini de quinze dies hàbils a comptar des de la data en què la sol·licitud hagi entrat en el registre electrònic de l'administració pública a la qual fou adreçada la sol·licitud. 3. La unitat d'informació que hagi rebut i derivat la sol·licitud ha de declarar-se incompetent per resoldre i ha de comunicar a la persona sol·licitant el tràmit de la derivació de la sol·licitud en el termini dels cinc dies hàbils següents a la tramesa de la derivació a l'administració pública competent, amb indicació de l'administració pública a la qual s'ha derivat la sol·licitud. La persona sol·licitant no haurà de presentar en cap cas una nova sol·licitud adreçada a l'administració pública competent per resoldre. En aquest supòsit, el termini per resoldre la sol·licitud s'inicia des de la data en la qual la sol·licitud tingui entrada en el registre electrònic de l'administració pública competent per resoldre. 4. En els casos en els quals la sol·licitud d'accés a la informació s'adreça a una administració pública que disposa només d'una part de la informació sol·licitada, la unitat d'informació d'aquesta administració pública ha de tramitar-la en relació amb aquesta part d'informació. Pel que fa a la resta d'informació sol·licitada, la unitat d'informació de l'administració pública que rep la sol·licitud ha de derivar-la a l'altra o altres administracions públiques competents, d'acord amb i amb els efectes previstos als apartats segon i tercer anteriors".

En conseqüència, és procedent requerir l'Ajuntament de Rubí perquè derivi a l'ARC la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, en allò que afecta els seus apartats 2 i 3, a l'ARC, d'acord amb les previsions dels articles 30 LTAIPBG i 57 DTDAIP.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de maig de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 377/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2.
2. Requerir a l'Ajuntament de Rubí que lliuri a la persona reclamant còpia de l'aixecament topogràfic indicat a l'apartat primer de la sol·licitud, preferentment en format digital i per correu electrònic, dins del termini màxim de 10 dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Rubí que derivi la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2, en relació amb els seus apartats 2 i 3, a l'Agència de Residus de

Catalunya, de conformitat amb allò previst pels articles 30 LTAIPBG i 57 DTDaip, dins del termini màxim de 10 dies.

4. Requerir a l'Ajuntament de Rubí a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 377/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.